

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

ДНІ НАУКИ

ФІЛОСОФСЬКОГО ФАКУЛЬТЕТУ – 2018

МІЖНАРОДНА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ
(26-27 квітня 2018 року)

МАТЕРІАЛИ ДОПОВІДЕЙ ТА ВИСТУПІВ

ЧАСТИНА 2

Редакційна колегія: **А. Є. Конверський**, д-р філос. наук, проф., акад. НАН України (голова); **С. В. Руденко**, д-р філос. наук, доц. (заст. голови); **Р. Сапенко**, д-р філос. наук, проф. (Roman Sapeńko, Dr.hab. Prof., University of Zielona Góra, Poland); **В. А. Бугров**, канд. філос. наук, проф.; **Т. П. Кононеко**, д-р філос. наук, проф.; **І. С. Добронравова**, д-р філос. наук, проф.; **Д. В. Неліпа**, д-р політ. наук, доц.; **М. І. Обушний**, д-р політ. наук, проф.; **С. М. Оксамитна**, д-р соціол. наук, проф. (НАУКМА); **В. І. Панченко**, д-р філос. наук, проф.; **А. О. Приятельчук**, канд. філос. наук, проф.; **М. Ю. Русин**, канд. філос. наук, проф.; **М. Л. Ткачук**, д-р філос. наук, проф. (НАУКМА); **Є. А. Харьковщенко**, д-р філос. наук, проф.; **І. В. Хоме́нко**, д-р філос. наук, проф.; **В. Ф. Цвях**, д-р політ. наук, проф.; **Л. О. Шашкова**, д-р філос. наук, проф.; **П. П. Шляхтун**, д-р філос. наук, проф.; **Я. А. Соболевський**, канд. філос. наук (відп. секр.); **В. А. Титаренко**, канд. філос. наук; **У. В. Мовчан**, голова НТСА ФФ (голова); **Ш. С. Мартіросян** (заст. голови); **В. Я. Пугач**; **М. Ю. Бакаєв**; **В. О. Сасін**; **В. С. Посєва**; **І. О. Гончарук**.

*Рекомендовано до друку
вченою радою філософського факультету
(протокол № 9 від 14 травня 2018 року)*

"Дні науки філософського факультету – 2018", Міжн. наук. конф. (2018; Київ). Міжнародна наукова конференція "Дні науки філософського факультету – 2018", 26-27 квіт. 2018 р.: [матеріали доповідей та виступів] / редкол.: У. В. Мовчан [та ін.]. – К.: Видавничо-поліграфічний центр "Київський університет", 2018. – Ч. 2. – 162 с.

Адреса редакційної колегії: 01601, Київ, вул. Володимирська, 60, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, філософський факультет; (38044) 239 31 94

Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за підбір, точність наведених фактів, цитат, економіко-статистичних даних, власних імен та інших відомостей. Редколегія залишає за собою право скорочувати та редагувати подані матеріали. Рукописи та дискети не повертаються.

© Київський національний університет імені Тараса Шевченка,
ВПЦ "Київський університет", 2018

Н. І. Ковальова, канд. філос. наук, доц., ОНПУ, Одеса
В. Л. Левченко, канд. філос. наук, доц.,
ОНУ ім. І. І. Мечникова, Одеса

ТРАНСФОРМАЦІЇ ТЕАТРАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ У СУЧАСНОМУ ХУДОЖНЬОМУ ПРОСТОРІ

У сучасному мистецькому полі дивовижні трансформації відбуваються як з адресатом художніх практик, так і з самими принципами художньої діяльності і комунікації. Навіть в модерної, вже не кажучи про традиційну, моделі спілкування між автором і адресатом комунікація була вибудована вертикально: значимість твору превалювала над можливостями глядацьких інтерпретацій та співучасті. Точніше, глядацька співучасть передбачалася як необхідна та мала виступати як катарсис, тобто передбачалася як заданата запрограмувана самим твором. Передбачалося, що адресатом, здатним до розуміння сенсу твору та досягненню катарсичного стану, є саме обрана меншість. Втім, і для недосвідченого глядача / слухача у такій моделі комунікації знаходилося місце. На сцені на початку концерту з'являлася, як "бог з машини" античного театру, ведуча (так званий "музикознавець"). З висоти свого становища вона мала розтлумачити для цієї самої наївної публіки короткий зміст і сенс того, що їм належить почути, тобто, як заповідав Кант, виводила глядача "на освічену точку зору". На протипагу таким настановам, естетична чутливість постмодерну звернена і до іншого типу глядача, точніше – звернена до різних типів глядачів, і до іншого типу комунікації – горизонтальної, яка передбачає як участь глядача в якості співавтора художнього твору, так і залучення глядачів до творчого акту. Така модель комунікації стає поширеною практикою не тільки для провідних театрів, а й перетворюється в загальну норму. З нашого досвіду відвідування вистав західноєвропейських театрів, можна відзначити, цікаву практику супроводу вистави і театральних комунікацій. Як правило, сучасний музичний театр не починається з вішака, а починається поруч з нею, в просторі фойє. Приблизно за годину до початку вистави там збираються не тільки глядачі, але і критики, виконавці, журналісти. Їх незарегульоване спілкування часто супроводжується музичними фразами, короткими фрагментами стилістично близькими до вистави (їх виконують музиканти, що знаходяться в цьому ж фойє, тобто на невідокремленому від глядачів просторі). Завершують театральне дійство знову ж таки не оплески глядачів (які безумовно присутні), а постфінальне спілкування: актори і глядачі в діалозі діляться свіжими враженнями та висвітлюють для себе смисли вистави та свою на них реакцію, задають один одному питання. Після цього спілкування триває в рамках традиційного "сиру" (фото- і автографсесії). І хоч зовні це схоже на відомі комічні битви шанувальниць великих акторів і музикантів (згадаємо, наприклад, "дуелі лемешіток і козлетянок" з радянського минулого), побудована така комунікація на інших підставах. Якщо шанува-

льниці оперних кумирів першої половини ХХ століття боролися за своєрідне "сходження благодаті" своїх сакралізованих героїв, то в актуальних театральних комунікаціях стає значущою саме можливість продовження життя театральної вистави як Істини-Події (за Бадью), розгортання полілогу щодо неї. Паралельно спонтанно виникає і театральний дискурс, що формується на перетині аналізу критиків, глядацьких реакцій, виконавської аури. З цього і викрешуються іскри комунікації, з чого і формується те, що Бурдєс називає *champs*.

Трансформації цього художнього поля яскраво проявляються і в зміні топіки концертно-театральних просторів. Вони стають просторами-трансформерами: і глядацькі місця і сцена не чітко фіксуються, а можуть бути збудовані в різних варіантах, відповідно до різних режисерських завдань. У новій будівлі Паризької філармонії в La Cite de la Musique в парку Ла-Вілетт, наприклад, передбачено зміни положення лож, розташування глядацьких рядів відносно один до одного і сцени, зміна акустичних обсягів залу в залежності від жанрових особливостей вистави або концерту. Таким чином, просторове положення глядача є складовою частиною дійства, що створює ігровий театральний простір.

Інтегративною характеристикою подібних трансформацій можна вважати, на нашу думку, імерсивність. В останні роки в театральній критиці і театрознавчій літературі склалося уявлення про те, що саме концепція імерсивності відкриває перспективи адекватного опису актуальних театральних процесів, зокрема, театральних комунікацій. Характерною ознакою імерсивного театру є безпосереднє залучення глядача до дії, провокування його до творчого співавторства.

Сам термін "імерсивність" походить від англійського слова "immersive", яке означає – "створює ефект присутності, занурення". Імерсивність сьогодні можна віднести не тільки до сфери театру, "ефект глядацького занурення" і створення тим самим "нової реальності" є в наш час універсальною характеристикою культури. Можливості конструювання іншої реальності є критично важливими для сучасної культури, яка виконує функції "рятівного ковчега" в умовах онтологічної нестійкості і декларованої в радикальних версіях постмодерну ідеї "втрати реальності". Наприклад, бодрійовська версія заміни реальності на гіперреальність стверджує, що референція відсутня, що знаки нині замінюють реальність і взаємодіють лише між собою, створюючи тим самим не референтні, а віртуальні світи (Див .: [Бодрійєр Ж. Симулякри і симуляція / пер. з франц. В. Ховхуна. – К.: Основи, 2004. – 230 с.]). Трагічне відчуття втрати реальності і відповідно неможливості традиційного глядацького ескапізму викликає до життя імерсивні практики.

Вони починають виконувати в культурі роль інструменту зі створення нових реальностей, тобто створюють можливість своєрідного нонескапізму, а саме, втечі – не від, а до пошуків (втраченої) реальності. На нашу думку спеціальні ефекти має імерсивність у театральному процесі. На відміну від інших видів доповненої реальності (комп'ютерні ігри, книги, ко-

мунікація в соціальних мережах), доповнена театральна реальність передбачає велику ступінь вітальності, енергії задіяних акторів. Як справедливо помітили А. Г. Баканурський і Е. А. Баканурський: "Під імєрсивністю в даному випадку слід розуміти здатність театального артефакту занурити аудиторію в власний світ, за допомогою формування інтерактивної атмосфери в залі для глядачів" [Баканурський А., Баканурський Е. Иммерсивный театр // Аркадія. Мистецтвознавчий та культурологічний журнал.– № 2 (43).– Одеса: ОНПУ, 2015.– С. 10].

Імєрсивна вистава орієнтована на ситуацію повного занурення реципієнта в те, що відбувається. Це "театр залучення", де глядач є не просто повноправним учасником вистави, а й учасником створення принципово іншого тексту, не схожого на "первысну" реальність. Імєрсивність при цьому передбачає виведення глядача зі стану пасивного реципієнта, який прийшов в театр отримати естетичне задоволення.

Т. В. Компанієць, студ., НПУ ім. М.П. Драгоманова, Київ

ФОРМУВАННЯ ЕСТЕТИЧНОЇ СВІДОМОСТІ ЛЮДИНИ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ ПРОСТОРІ

Естетична свідомість – це сукупність ідей, уявлень, поглядів і переконань людини про все те, що відбувається в навколишньому світі. Основним чинником її формування є інформаційний простір під впливом якого вона постійно змінюється. Особливістю формування естетичної свідомості є те, що цей процес здійснюється лише на підставі практичного досвіду всього суспільства, а не лише теоретичних засад і припущень, які б могли його пояснити.

Поняття естетична свідомість, як образ дійсності людини, складається з декількох категорій: естетичне почуття (здатність людини до емоційного сприймання того, що її оточує), естетичний смак (можливість помічати і аналізувати протилежності в духовних і матеріальних аспектах життя суспільства) естетичні потреби (необхідність людини змінити щонебудь у тому, що її оточує) і естетичний ідеал (духовна досконалість, приклад – те, до чого варто прагнути). Поєднання всіх цих категорій характеризує людину як особистість і відповідно пояснює її дії і бажання, прагнення до чого-небудь, формує її уявлення про те, що таке, з естетичної точки зору, прекрасне і потворне, добро і зло та які існують моральні принципи і стереотипи у суспільстві.

Отже, оскільки усвідомлення людиною навколишньої дійсності відбувається через інформаційний простір, важливим є сам процес формування її естетичної свідомості. Проблемою цього, на сьогодні є наявність деяких недоліків в інформуванні суспільства з боку ЗМІ. Одним з них є активне пропагування ідей, точок зору інших людей, цілей діяльності організацій, які не завжди є достатньо аргументованими, правдивими та необхідними для суспільства, щоб їх масово оприлюднювати. Пропаганда

ЗМІСТ

Секція 4 "ПРАКТИЧНА ФІЛОСОФІЯ"

Балінченко С. П. "МІОПІЧНІСТЬ" СПРИЙНЯТТЯ ІНАКШОСТІ У КОНТЕКСТІ КРИЗИ ІДЕНТИЧНОСТІ	3
Бойко Т. І. СПІВВІДНОШЕННЯ ЦЕНТР-ПЕРИФЕРІЯ ЯК ЧИННИК ТРАНСФОРМАЦІЙ ДОНЕЦЬКОГО РЕГІОНУ	5
Vorobyova L. S. THE NEW LEGAL PARADIGM OF UKRAINIAN DEMOCRACY	6
Гамшеєва В. М. "ВСЕ–СВІТ" О. В. СУХОВО–КОБИЛІНА ЯК "ПОЗИТИВНИЙ" ПРОЕКТ СОЦІАЛЬНОГО УТОПІЗМУ"	8
Денисенко Н. В. КОНСТРУЮВАННЯ РЕАЛЬНОГО МАЙБУТТЯ ЯК ПРАГМАТИЗАЦІЯ ВИРІШЕННЯ ФІЛОСОФСЬКИХ ПРОБЛЕМ	9
Доній Н. Є. ПОГЛЯД НА КРЕАТИВНІСТЬ КРИЗЬ ПРИЗМУ СОЦІАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ	12
Дубняк З. О. ВИМІРЮВАННЯ ЧАСУ І РИЗИКИ МОДЕРНОЇ ЧАСОВОЇ СТРУКТУРИ	14
Герасименко Л. В. ТЕОРІЯ СИМУЛЯКРІВ Ж. БОДРІЙЯРА: ПОЛІТОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ	17
Зубатенко В. С. ФЕНОМЕН ПРАВОРАДИКАЛЬНОГО НАСИЛЬСТВА В УКРАЇНСЬКІЙ СИТУАЦІЇ ОНТОЛОГІЗОВАНОГО МІЛІТАРИЗМУ	19
Ільїна О. В. ГЕНДЕРНА ІДЕНТИЧНІСТЬ: ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ В СУЧАСНОМУ СВІТІ	21
Ковчак В. О. СОЦІАЛЬНЕ КОНСТРУЮВАННЯ І СЕМІОТИЧНІ ВИМІРИ НЕЙРОКОНСТРУЮВАННЯ	23
Курбанова Л. С. ТРАНЗАКЦІЙНИЙ АНАЛІЗ БЕРНА, АБО У ЯКІ ІГРИ ВСЕ Ж ТАКИ ГРАЮТЬ ЛЮДИ	25

Лазебник К. С. ПОСТМОДЕРНІСТСЬКІ НОВАЦІЇ В ІСТОРИОГРАФІЇ: ЛІНГВІСТИЧНИЙ РЕДУКЦІОНІЗМ	26
Лігус М. В. ТРАНСФОРМАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПЕРФОРМАНСУ	28
Макаренко Н. Г. ВІЙНА МІЖ УКРАЇНОЮ ТА РФ ЯК ВІЙНА ЧЕТВЕРТОГО ПОКОЛІННЯ: ДО ПИТАННЯ КЛАСИФІКАЦІЇ	31
Маркіна А. О. МІЖ КОНТРОЛЕМ ТА РІВНОПРАВ'ЯМ: ПРАВА ЛЮДЕЙ З ДІАГНОСТОВАНИМИ ПСИХІЧНИМИ ЗАХВОРЮВАННЯМИ В ЛІБЕРАЛЬНІЙ ПОЛІТИЧНІЙ СИСТЕМІ	32
Носенок Б. Е. ОБРАЗНІСТЬ: ЛАБІРИНТИ ТА ОРНАМЕНТИ ІМАЖИНЕРУ	35
Овдієнко Д. В. ТРИ ФІГУРИ EGO ДЕКАРТА: ЩОДО ПАРАЛОГІЗМУ ТІЛЕСНОГО МИСЛЕННЯ.....	37
Одинець А. В. ТЕХНОЛОГІЧНА ФОРМА ЖИТТЯ.....	40
Омельченко В. Ю. ПРО СМИСЛИ І ЗНАЧУЩІСТЬ, ВИЗНАННЯ І ЛЕГІТИМНІСТЬ В КОНЦЕПЦІЇ ПРАВ ЛЮДИНИ ЕРНЕСТА ТУГЕНДГАТА	42
Орисюк В. В. НАСИЛЬСТВО ЯК ІНСТРУМЕНТ ПОЛІТИКИ В ПОЛІТИЧНІЙ ТЕОРІЇ ГАННИ АРЕНДТ	46
Пагурець В. В. СУЧАСНЕ РОЗУМІННЯ ВІЙНИ В РОБОТІ Х. ХОФМАЙСТЕРА.....	48
Резніченко А. А. ІСТОРИКО-ФІЛОСОФСЬКІ ПОГЛЯДИ КВЕНТИНА СКІННЕРА: МЕТОДОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ	51
Рилова О. Ю. ТРАНСФОРМАЦІЯ СФЕРИ ПУБЛІЧНОСТІ	53
Самарський А. Ю. КОНЦЕПЦІЯ "ІНДУСТРІАЛІЗАЦІЯ 4.0": СОЦІАЛЬНІ НАСЛІДКИ ТА АЛЬТЕРНАТИВИ	54
Скорік В. А. МОДА ЯК ЯВИЩЕ: СОЦІАЛЬНО-ФІЛОСОФСЬКИЙ ВИМІР ДОСЛІДЖЕННЯ	56

Стороженко В. В. ДЖЕЙМС МЕДІСОН І ТРАДИЦІЯ ФЕДЕРАЛІЗМУ	59
Тур М. Г. ПРОЦЕДУРАЛІЗМ ЛІБЕРАЛЬНО-ДЕМОКРАТИЧНОГО УСТРОЮ	60
Шаповал Н. В. СТРАТЕГІЇ ПІЗНАННЯ ВЛАДИ	63
Швець К. С. ТЕОРІЯ СОЦІАЛЬНОГО КОНФЛІКТУ Г. ЗІММЕЛЯ ЯК РУШІЙ ПРОГРЕСУ	65
Якубіна В. Л. "ЛІНЕАРНІСТЬ" ТА "ЦИКЛІЧНІСТЬ" ЧАСУ В КОНТЕКСТІ ОСОБЛИВОСТЕЙ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ ЖІНОЧОЇ ІСТОРІЇ	67

Секція 5
"ЛОГІКА ТА ДИСЦИПЛІНИ ЛОГІЧНОГО ЦИКЛУ"

Алексюк І. А. ЕКЗИСТЕНЦІЙНИЙ ІМПОРТ І ПРЕСУПОЗИЦІЯ	71
Бондажевська Л. С. ПРАКТИЧНИЙ ВИМІР СУЧАСНОГО ЛОГІЧНОГО ЗНАННЯ	72
Бура К. О. ВЕРБАЛЬНА ТА МУЗИЧНА АРГУМЕНТАЦІЯ: ВІДМІННОСТІ ТА ПАРАЛЕЛІ	74
Жангожа А. Р. ГІПОТЕТИЧНІСТЬ ТА ПОСТ-ІСТИНА В АРГУМЕНТАЦІЙНИХ СТРУКТУРАХ	76
Загудаєва О. А. ОСОБИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ЕКСПЕРТНИХ СИСТЕМ У ЮРИДИЧНІЙ АРГУМЕНТАЦІЇ ЯК ЛОГІКО-ПРАВОВА ПРОБЛЕМА	78
Колотілова Н. А. РИТОРИЧНІ АСПЕКТИ СУПЕРЕЧОК У РОБОТІ С.І. ПОВАРНІНА "СУПЕРЕЧКА. ПРО ТЕОРІЮ І ПРАКТИКУ СУПЕРЕЧКИ"	80
Петік Я. О. EPISTEMIC AGENTS IN THE CONTEXT OF THE P=?NP PROBLEM	82
Рева Н. О. WHEN LOGIC FACES THE REAL LIFE	83
Сидорук Ю. М. МОДАЛЬНИЙ РЕАЛІЗМ: ПРОБЛЕМА ВИЗНАЧЕННЯ ОПЕРАТОРУ МОЖЛИВОСТІ	84

Секція 6
"ТЕОРЕТИЧНА ТА ПРИКЛАДНА ЕТИКА"

Bursevich V. V. THE ETHICAL PRINCIPLES OF THE USE OF DEAD HUMAN BODIES.....	87
Буцикін Є. С. ЕТИКА НЕНАСИЛЛЯ: ПРИНЦИПИ ВЛАШТУВАННЯ ПСИХОТЕРАПЕВТИЧНОЇ ПРАКТИКИ	89
Кацевич Т. В. ДЕОНТОЛОГІЗМ VS УТИЛІТАРИЗМ (ЗА ТВОРОМ ДЖ. ФАУЛЗА "ВОЛХВ", ГЛАВА "ЕЛЕФТЕРІЯ").....	91
Козлова Д. С. ANIMAL ETHICS: ON PETER SINGER'S ARTICLE "ALL ANIMALS ARE EQUAL".....	94
Кундеревич О. В. ЕТИЧНІ ПРИНЦИПИ ТА СТРАТЕГІЇ В СПІЛКУВАННІ: ПОШУКИ ВІДКРИТОСТІ ТА ПОРОЗУМІННЯ	96
Петрушко О. А. ФЕНОМЕН ДАРУ У ВИМІРАХ МІЖСОБОВОГО СПІЛКУВАННЯ	98
Рогожа М. М. ЦІННІСТЬ ДОВІРИ В КОНТЕКСТІ ПЛИННОЇ СУЧАСНОСТІ.....	100
Сухова Н. М. ОСВІТА ЛЮДИНИ ПЕРЕД ВИКЛИКАМИ ХХІ СТОЛІТТЯ	102
Ткаченко К. ETHICS IMPLEMENTATION IN THE LAWYER'S PROFESSIONAL LIFE: FORMALITY OR NECESSITY?.....	104
Туренко В. Е. ЧИ МОЖЕ БУТИ ЛЮБОВ БОРГОМ І ОБОВ'ЯЗКОМ?: ЕТИЧНІ КОЛІЗІЇ ПИТАННЯ.....	106
Чуприна Ю. В. ВІД КУЛЬТУРИ ВІЙНИ ДО КУЛЬТУРИ МИРУ: ТРАНСФОРМАЦІЙНИЙ АСПЕКТ ЕТИКО-КУЛЬТУРНИХ ВИМІРІВ	109
Якименко К. О. ЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ	111
Яременко М. С. ШОПЕНГАУЕР ПРО СПІВВІДНОШЕННЯ ПРАВА І МОРАЛІ	113

Секція 7
"ЕСТЕТИЧНА ТЕОРІЯ ТА СУЧАСНІ ЕСТЕТИЧНІ ПРАКТИКИ"

Бунчак Б. В. АПРОПІАЦІЙНА ЕКСПАНСІЯ АБО ЯК ПОВЕРНУТИ ВІРУ В СУЧАСНЕ МИСТЕЦТВО	115
Висоцький А. О. ЕСТЕТИЧНІ ІДЕЇ І. КАНТА ЯК МЕТОДОЛОГІЧНЕ ПІДҐРУНТЯ ТЕОРІЇ ДИЗАЙНУ	117
Живоглядова І. В. РУХ ДО ЛЮДИНИ: ЕСТЕТИЧНИЙ ДОСВІД ПРОТОРЕНЕСАНСУ	119
Вячеславова О. А. МЕТАЕСТЕТИЧНА ФУНКЦІЯ ОБРАЗОТВОРЧОСТІ У ФЕНОМЕНОЛОГІЇ М. МЕРЛО-ПОНТІ	120
Квятківська А. І. ФІЛОСОФІЯ ТЕАТРАЛЬНОЇ ХУДОЖНЬОЇ ФОРМИ І ФЕНОМЕН АКТОРСТВА В ЗАХІДНОЄВРОПЕЙСЬКІЙ КУЛЬТУРІ	123
Ковальова Н. І., Левченко В. Л. ТРАНСФОРМАЦІЇ ТЕАТРАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ У СУЧАСНОМУ ХУДОЖНЬОМУ ПРОСТОРІ.....	125
Компанієць Т. В. ФОРМУВАННЯ ЕСТЕТИЧНОЇ СВІДОМОСТІ ЛЮДИНИ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ ПРОСТОРІ.....	127
Константа А. О. ІМІДЖ ЯК СПОСІБ САМОІДЕНТИФІКАЦІЇ МИТЦЯ: ДО ПОСТАНОВКИ ПРОБЛЕМИ	129
Кришевська Л. І. МИСТЕЦТВО ЯК ДОСВІД. ПРОБЛЕМНЕ ПОЛЕ ЦАРИНИ ФЕНОМЕНІВ	132
Легка Н. М. ВАРІАЦІЇ НА ТЕМУ САМОТНОСТІ (Г. ГРАСС, ДЖ. М. КУТЗЕЕ, Д. ЛЕССІНГ)	133
Москвін Я. В. АНТРОПОЛОГІЯ ЛІТЕРАТУРИ М. МАК-ЛЮЕНА ТА Х. У. ГУМБРЕХТА	135
Носенок Б. Е. САДИЗМ ТА СПОКІЙ КАЛІГРАФІЇ (НА ОСНОВІ ФІЛЬМУ П. ГРІНУЕЯ "ЗАПИСКИ В ГОЛОВАХ").....	137
Онищенко А. В. ЕСТЕТИЧНА ТА ПОЛІТИЧНА РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ В УМОВАХ ПЕРЕХОДУ ВІД АВАНГАРДУ ДО РЕАЛІЗМУ	139

Пенюк В. Б. ПОЛІСТИЛІСТИЧНІ ТЕНДЕНЦІЇ СУЧАСНОЇ АКАДЕМІЧНОЇ МУЗИКИ.....	141
Петрук Ю. С. ФОТОГРАФІЯ РЕАЛЬНОСТІ ТА РЕАЛЬНІСТЬ ФОТОГРАФІЇ.....	144
Тормахова В. М. СПЕЦИФІКА ТВОРЧОГО МЕТОДУ ДЖОНА ЗОРНА	146
Туренко В. Е. ГРУБЕ, МЕРТВЕ ТА ПУСТЕ В ДИСКУРСІ ЛЮБОВІ: ЕСТЕТИЧНІ ГОРИЗОНТИ ОСМИСЛЕННЯ ПРОБЛЕМИ.....	147
Соломаха В. О. ПОНЯТТЯ СУЧАСНОГО МИСТЕЦТВА : ПРОБЛЕМА ДЕФІНІЦІЇ	149
Станевич С. С. КІНО ЯК ПРЕДМЕТ РЕЦЕПТИВНО-ЕСТЕТИЧНОГО ДОСВІДУ	151
Стоян С. П. СИМВОЛІЗМ У ТВОРЧОСТІ УКРАЇНСЬКИХ МИТЦІВ МИКОЛИ СТОРОЖЕНКА ТА ОЛЕКСІЯ АНДА.....	153
Шрагін-Кац О. М. ПАРАДОКС ЛЮБОВІ.....	155

Наукове видання

ДНІ НАУКИ
ФІЛОСОФСЬКОГО ФАКУЛЬТЕТУ – 2018

МІЖНАРОДНА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ
(26-27 квітня 2018 року)

МАТЕРІАЛИ ДОПОВІДЕЙ ТА ВИСТУПІВ

ЧАСТИНА 2

Друкується за авторською редакцією

Оригінал-макет виготовлено Видавничо-поліграфічним центром "Київський університет"

Формат 60x84^{1/16}. Ум. друк. арк. 9,5. Наклад 70. Зам. № 218-8700.
Гарнітура Times New Roman. Папір офсетний. Друк офсетний. Вид. № Фл19.
Підписано до друку 19.06.18

Видавець і виготовлювач
ВПЦ "Київський університет"
б-р Т. Шевченка, 14, м. Київ, 01601,
☎ (044) 239 32 22; (044) 239 31 72; тел./факс (044) 239 31 28
e-mail: vpc_div.chief@univ.net.ua; redaktor@univ.net.ua
<http://vpc.univ.kiev.ua>
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 1103 від 31.10.02